

грѣхове подирь кръщеніе-то си, никогашь да имъ ся непроставать. Църква-та като осѣдила тѣхно-то ученіе, дала власть на епископи-тѣ да назначавать особенны презвитеры за духовници, и да имъ поржчатъ да исповѣдвать вѣрующи-тѣ частно. Освѣнъ туй, тѣй като открито-то исповѣданіе служило на мнозина не за назиданіе, а за предметъ на злорѣчіе и неуваженіе къмъ ближній-тѣ, то църква-та обърнѣла на това особено вниманіе, и вмѣсто общественно-то покаяніе въвела частна-та исповѣдь прѣдъ священника.

Покаяніе-то въ настояще време ся извършва тѣй. Желаящій-тѣ да пристѣпи къмъ това таинство ся готви къмъ него съ говѣяніе: въ продълженіе нѣколко дена той посѣщава всички-тѣ църковни служби и прикарва всичко-то време въ постъ и съкрушеніе за грѣхове-тѣ си. Като ся приготви по този начинъ, той дохажда при священника на исповѣдь. Священника го приема предъ аналоя, на кой-то трѣбва да бѣде кръстъ и евангеліе. Кающій-тѣ ся три пѣти покланя до земѣж-тѣ предъ Св. Кръстъ и Евангеліе, като предъ Господа — свой-тѣ Искупитель и Сждія. Тогава священника чете 50 псаломъ и други особенни молитви, кои-то подбуждатъ грѣшника къмъ сърдечно съкрушеніе. Подирь това наченва ся самата исповѣдь. Священника най-напрѣдъ пита кающій-тѣ ся за вѣрѣж-тѣ, безъ коѣ-то не е възможно да ся простѣжтъ грѣхове-тѣ, а слѣдъ това наченва вече да испитва съвѣсть-тѣ на кающій-тѣ ся, кой-то е длѣженъ да исповѣда всичко въ какво именно ся съзнава виновать предъ Господа безъ да скріе нѣщо отъ священника. Слѣдъ това священника възлага на главѣж-тѣ му края на епитрахилъ си, и произнася: Господь и Богъ нашъ Исусъ Христосъ, благодатію и щедротами Своего человеколюбіа, да проститъ ти, чадо, вса согрѣшеніа твоа; и азъ недостойній ѿререй властію Богомнѣ данною, прощаю ти отъ всѣхъ грѣховъ тво-